

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Сливен, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Яница С. Събева Ченалова
Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря Ивайла Т. Куманова Георгиева
в присъствието на прокурора В. Д. К.
като разглежда докладваното от Радка Д. Дражева Първанова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20232200600274 по описа за 2023
година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл.313 и сл. от НПК.
Производството е образувано по въззивна жалба на подс.Й. Я. Й. чрез неговия защитник
адв.Ж. Г. от АК-Я. против Присъда № 9/19.01.2023 г. по НОХД № 54/2023 г. по описа на
РС-Сливен.

С атакуваната присъда подс.Й. е признат за виновен и осъден по повдигнатото му
обвинение за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК за това, че на 11.12.2022 г. в с.Ж.В.,
общ.Сливен, по *** управлявал моторно превозно средство-лек автомобил „Опел Астра“ с
рег.№ ***, след употреба на наркотични вещества-метамфетамин и амфетамин, установено
по надлежния ред с показанията на техническо средство Дрегер „Drugtest 5000“ с фабричен
№ ARME 0068. На подс.Й. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една
година, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от три години, както и
наказание „Глоба“ в размер на 500лв. На основание чл.343г от НК подсъдимият е бил
лишен от право да управлява моторно превозно средство за срок от една година като е
зачетено и времето, през което СУМПС е било отнето по административен ред.

В жалбата се твърди, че присъдата е неправилна, незаконосъобразна и необоснована.
Сочи се, че съдът едностранно и превратно е тълкувал доказателствената съвкупност, не е
положил в необходимия обем усилия за разкриване на обективната истина, с което е

нарушил основни принципи в НПК, а именно да вземе решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Посочено е още, че в мотивите към акта си съдът се е задоволил да преразкаже фактическата обстановка, отразена в обвинителния акт, но същата според мнението на жалбоподателя не е подкрепена от доказателствата по делото. Особен акцент е поставен върху показанията на двамата свидетели, които са преценени като взаимно изключващи се и противоречиви. Според мнението на жалбоподателя противоречията в тези показания задължават съда да изложи конкретни и ясни мотиви, почиващи на прецизен анализ на гласните доказателствени средства, още повече, че е приел за установен факт и е изградил мотивите си към осъдителната присъда само въз основа на показанията на двамата свидетели. Финално от въззивната инстанция се иска отмяна присъдата да бъде отменена и постановена нова такава, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение. Алтернативно се иска от въззивния съд присъдата да бъде изменена като бъде намалено по размер наложеното наказание, а относно наложеното по ч.343г от НК наказание да бъде приспаданото времето, през което подсъдимият е бил лишен от право да управлява МПС, считано от датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение. Доказателствени искания не са направени.

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежна страна. Делото е подсъдно на СлОС и няма основание за спиране или прекратяване на наказателното производство. В жалбата не са направени доказателствени искания.

В с.з. въззивната жалба се поддържа от подсъдимия и неговия защитник.

Представителят на ОП-Сливен излага становище за неоснователност на жалбата. На въззивния съд се предлага да потвърди присъдата като правилна и законосъобразна.

При упражняване правото си на лична защита и последна дума подсъдимият сезира съда с искане да бъде оправдан.

Въззивната инстанция, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно производство, обсъди доказателствата, събрани в хода на разследването и провери атакуваната присъда по оплакванията на жалбоподател, както и служебно изцяло по реда на чл. 314 ал. 1 от НК намира, че жалбата на подсъдимия е неоснователна

След обстоен и прецизен анализ на доказателствения материал по делото са направени фактически констатации, които напълно се споделят от въззивната инстанция. Установено е по безспорен начин, че на инкриминираната дата 11.12.2022 г. в с.Ж.В., общ.Сливен, по *** подсъдимият около 23.00 ч. е управлявал моторно превозно средство-лек автомобил „Опел Астра“ с рег.№ *** и е бил спрян за проверка в хода на специализирана операция от полицейски служители. Извършена е била проверка на документите на автомобила и водача. Реакциите на подсъдимия издавали притеснение, на зададени въпроси отговарял бързо, пояснявайки отговорите си с жестове, оглеждайки се наляво и надясно. Полицейските служители решили да извършат тест за употреба на забранени вещества. Подсъдимият бил отведен в сградата на РУ-Сливен и първо бил тестван за употреба на алкохол. Пробата била

отрицателна. Относно проверката за употреба на наркотични вещества подсъдимият първо се осведомил какви биха били последиците, ако откаже да бъде тестван и когато разбрал, че ще му бъде съставен акт с фиксирана глоба и лишаване от право да управлява МПС, дал съгласие да бъде изпробван с техническо средство Дрегер „Drugtest 5000“ с фабричен № ARME 0068, което отчело положителен резултат за употреба на амфетамин и метамфетамин. На подсъдимия бил издаден талон за изследване, който му бил връчен. Подс.Й. се подписал и посочил „съгласен съм с показанията на уреда, отказвам кръвна проба“.

Издаден бил акт за установяване на административно нарушение, в който е описано нарушение, идентично с престъплението, за което му е повдигнато обвинение. В акта като виновно нарушена разпоредба е посочен чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Подсъдимият е подписал акта и е посочил, че не желае да даде обяснения/възражения.

По досъдебното производство е изискана справка за нарушител. От приобщената справка се установява, че водачът Й. е многократно санкциониран за нарушения на ЗДвП като за 2021 г. и 2022 г./ период от около една календарна година/са издадени фишове за нарушения по чл.137А, чл.139, чл.100, чл.25, чл.6, т.1, чл.70, ал.3 от ЗДвП- както следва: за първата година-4 фиша, а за втората година-13 фиша. Подсъдимият за допуснати нарушения по чл.137А, ал.1, т.1 от ЗДвП и по чл.132, т.2 от ЗДвП, също през 2021 г и през 2022 г. е бил наказан като съставените наказателни постановления са влезли в сила.

От материалите по бързото производство се установява, че подсъдимият е декларирал месечните си трудови доходи, които са в размер на 1 100лв. Видно от справката за съдимост подсъдимото лице не е осъждано.

Горните фактически констатации съдът прие за категорично установи. Същите мотивират съда да стигне до изводи за неоснователност на жалбата, респективно за законосъобразност на атакувания съдебен акт. В тази връзка въззивният съд намира за необходимо да посочи, че по делото категорично е установено авторството на деянието и начина на неговото извършване. Изцяло в този смисъл са кредитираните доказателства. Законосъобразен и аргументиран е изводът на районния съд за доказаност на обвинението срещу подсъдимия за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. Настоящият състав на въззивния съд в хода на извършената проверка стигна до извода, че престъпната дейтелност на подсъдимия осъществява от обективна и субективна страна престъплението, за което на Й. е повдигнато обвинение. Установено е по безспорен начин, че на инкриминираната дата 11.12.2023 г. в с.Ж.В., общ.Сливен, по *** управлявал моторно превозно средство-лек автомобил „Опел Астра“ с рег.№ ***, след употреба на наркотични вещества-метамфетамин и амфетамин, установено по надлежния ред с показанията на техническо средство Дрегер „Drugtest 5000“ с фабричен № ARME 0068.

От субективна страна обосновано и правилно районният съд е приел, че деянието е осъществено пряк умисъл. Подсъдимият е знаел, че е употребил наркотични вещества. Този извод се налага от самото поведение на дееца: последният първо се осведомил какви биха

били последиците, ако откаже да бъде тестван и когато разбрал, че ще му бъде съставен акт с фиксирана глоба и лишаване от право да управлява МПС, дал съгласие да бъде изпробван с техническо средство Дрегер „Drugtest 5000“ с фабричен № ARME 0068, а то е отчело положителен резултат за употреба на амфетамин и метамфетамин. Както вече бе посочено по-горе във фактическите констатации подсъдимият не е оспорил резултата от проверката с техническото средство. В тази връзка са доводите на въззивната инстанция да приеме, че е налице и субективният признак на престъпния състав по чл.343б, ал.3 от НК.

В дейността по индивидуализация на наказанието на подсъдимия, районният съд е отчел като смекчаващи отговорността обстоятелства чистото съдебно минало и младата възраст на дееца, но по делото са налице доказателства за наличие и на трето смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно трудовата ангажираност на подсъдимото лице. Като отегчаващи отговорността обстоятелства са приети множеството нарушения на правилата за движение по пътищата и управлението на МПС след употреба на алкохол, които са извършени за кратък период от време /от около една календарна година/. РС-Сливен е приел наличие хипотезата на чл. 54, ал. 1 от НК и определил на подсъдимия наказание в предвидения от законодателя минимален размер- една година "Лишаване от свобода", както и глоба в минималния размер от 500 лв. Приложен е чл. 66, ал. 1 от НК и наказанието "Лишаване от свобода" е отложено за изпитателен срок от 3 години. На основание чл. 343г от НК подсъдимият е лишен от право да управлява МПС за срок от една година.

Във връзка с искането на подсъдимия и неговия защитник за изменение на присъдата в частта относно размера на наложените наказания въззивният съд намира за необходимо да посочи, че първостепенният съд е наложил наказания в минимален размер, прилагайки разпоредбата на чл.54 от НК. Въззивната инстанция намира, че по делото не са налице многобройни или изключителни по естеството си смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което не са налице предпоставките за приложението на чл. 55 от НК, за което се претендира с въззивната жалба. Наказанието правилно е определено от първата инстанция при условията на чл. 54, ал. 1 от НК. В обсъждания аспект и при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства е определено наказание "Лишаване от свобода" в минималния предвиден в закона размер на една година "Лишаване от свобода", а кумулативно предвиденото от закона наказание "глоба" в размер на 500 лв. е съобразено с имущественото състояние и материално положение на дееца – същият е декларирал, че работи и месечните му доходи възлизат на сумата от 1 100 лв. Наказанието „Лишаване от право да управлява МПС“, наложено на подсъдимия, е съобразено с нормата на чл. 49, ал.2 от НК. За пълнота на изложението и във връзка с последното искане във въззивната жалба по повод наложеното на подсъдимото лице наказание по реда на чл.343г от НК съдът счита, че е нужно да посочи, че районният съд е зачел времето, през което на подсъдимия е било отнето свидетелството за правоуправление по административен ред, считано от 11.12.2022 г.

Наложеният на подсъдимия наказанието са в унисон с целите, визирани в чл.36 от НК да поправят и превъзпитат подсъдимия към спазване на законите и добрите нрави, както и да въздействат предупредително и възпиращо да върши други престъпления. Същите се

очаква да реализират и генералната превенция, регламентирана в същия законов текст, насочена към другите членове на обществото.

В заключение резултатът от извършената проверка на атакувания съдебен акт налага извод за законосъобразност на присъдата. Не се установи да са допуснати от първоинстанционния съд визираните в жалбата нарушения на процесуалния закон. Съдът е проявил дължимата процесуална активност при изясняване на относимите към предмета на делото обстоятелства. Анализът на доказателствения материал е в обем, който е достатъчен, за да се узнае каква е действителната воля на съда, а това от своя страна обуслови извършването на въззивната проверка по формиране волята на решавания първоинстанционен съдебен състав. В тази връзка въззивната инстанция не споделя наведените в жалбата доводи, а именно, че изводите на районния съд почиват само на базата на свидетелските показания. Тъкмо обратното. Съдът правилно се е позовал на обективния и безспорно установен факт по делото- управление на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества. Резултатът от извършената проверка чрез техническо средство е надлежно удостоверен и същият не е оспорен от подсъдимия, както бе отразено във фактическите констатации. Не на последно място съдът е изложил съображения и във връзка с направеното от защитата възражение относно несъставомерност на деяние, доколкото не било установено, че водачът е повлиян от употребените наркотични вещества. Въззивната инстанция споделя изводите на районния съд, че за да бъде деянието съставомерно по чл.343б, ал.3 от НК не е необходимо да се установява дали деецът, управлявайки моторното превозно средство, е бил под въздействието на употребеното наркотично вещество.

От гореизложеното въззивният съд направи извода, че провереният съдебен акт е постановен при пълнота на доказателствата, правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден, поради което и на основание чл.338 от НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ПРИСЪДА № 9/19.01.2023г по НОХД№ 54/2023г на РС - Сливен част като ЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____